

[Undervisningsministeren.]

jeg Grund til at tro, at der ud af den kan faas en forsvarlig Ordning, som Teatret kan være tjent med. Scenen rummer 1200 Pladser og er altsaa med Hensyn til Størrelse paa Højde med, hvad man ellers har regnet med til den nye Scene.

Der er ikke optaget i Forslaget Bestemmelser om Forandringer ved det gamle Teaters Lokaleforhold, men det vil være Rigsdagen bekendt, at det i længere Tid har været meget ønskeligt at faa indført visse Forbedringer, navnlig med Hensyn til Varmeapparatet, der er uøkonomisk, og Brandsikring af Gulvet under Scenen og Tilskuerpladsen. Jeg tror, det vil vise sig under den forestaaende Udførelse af Planen, at nogle af disse Forandringer ikke kan udskydes, og der kan da blive Tale om en Udgift een Gang for alle, men altsaa ganske vist en Udgift, som ikke direkte foranlediges af Dobbeltsceneplanen.

Hvorledes den økonomiske Virkning vil blive af Dobbeltscenens Gennemførelse paa det kongelige Teater, er det naturligvis ikke muligt at angive med fuld Bestemthed. Jeg har søgt at faa opstillet et Budget, og jeg tror, der ved Dobbeltscenen kan ventes en økonomisk Forbedring paa mellem 450 000 og 500 000 Kr. om Aaret.

Naar der kan regnes med et større Udbytte end ved Leje af en Anneksscene, kommer det af, at der er Mulighed for en stærkere Udnyttelse af Personalet, naar alt foregaar indenfor samme Bygningskompleks, ligesom der ogsaa kan regnes med en Fordel ved, at Rekvizitter og andet Scenemateriel bekvemmere kan flyttes fra Magasinerne til begge de to Scener. Og naar Budgettet kan vise mindre Udgifter, end man har regnet med ved tidligere Dobbeltsceneplaner, ligger det i, at man ikke nu regner med en kostbar Forøgelse af Kapel-, Ballet- og Operapersonale.

Det er Tanken, at Udvidelsen skal falde paa Skuespillet. Den nye Scene bliver ganske vist indrettet saaledes, at der kan opføres mindre Operaer og Balletter, men det vil neppe være rigtigt at udvide Operaens og Ballettens Virksomhed, i alt Fald ikke for Tiden. Regnskabet over Udbyttet af disse Forestillinger peger ikke i Retning af, at det vilde være formaalstjenligt eller forsvarligt. Det er altsaa Skuespillets Omraade, der skal forøges, og en saadan Forøgelse kan ganske vist medføre, at der kan blive noget mere Anvendelse for Musik ved Forestillingerne, og man maa da ogsaa regne med et mindre

Beløb dertil, men langtfra saa meget som ved de tidligere Planer.

Medens man med nogen Sikkerhed kan opstille Udgiftsbudgettet, er der selvfølgelig i Indtægtsberegningen et væsentligt Usikkerhedsmoment. Jeg har regnet med det Salg, som man altid ved tidligere Planer har holdt sig til, nemlig $\frac{3}{4}$ udsolgt Hus til ordinære Priser. Et saa stærkt Salg har det kongelige Teater fuldt ud haft i de senere Aar. Men derfor kan man naturligvis ikke sige, at det er helt sikkert, at Fremtiden vil stille sig lige saa gunstigt. Heller ikke kan man vide sikkert, om ikke den nye Scenes Tilkomst muligvis vil bewirke et noget ringere Salg paa den gamle Scene. Disse Usikkerhedsmomenter kan man imidlertid ikke tage med i en Budgetopstilling, da de uddrager sig enhver Beregning. Det er jo da ogsaa muligt, at Indtægten vil komme til at ligge over $\frac{3}{4}$ solgt Hus.

Jeg kan oplyse, at det kongelige Teater med udsolgt Hus til ordinære Priser giver 6 000 Kr. pr. Aften. $\frac{3}{4}$ deraf er altsaa 4 500 Kr. Indtægten har i de sidste 5 Aar været: i 1927 4 510 Kr. — man ved, at det var et særlig daarligt Teateraar, idet Logeauktionen svigtede —, i 1926 5 280, i 1925 6 100, i 1924 5 820 og i 1923 5 550 Kr. Disse Tal giver, synes jeg, god Forhaabning om, at det ikke er urimeligt at regne med de $\frac{3}{4}$ udsolgt Hus. Nogen Betydning for Økonomien kan det ogsaa faa, om der ved Ændringerne bliver væsentlig lettere Arbejdsvilkår for Scenefunktionærerne, saa deres Antal kan indskrænkes. Men jeg maa altsaa nøjes med at sige, at jeg anser det for forsvarligt at regne med en Forbedring paa det angivne Beløb.

Bortset derfra forekommer det mig, at der er noget meget tiltalende ved denne Sammenknytning af de to store og betydningsfulde Institutioner, Radiofonien og Teatret. Jeg tror, vi endnu kun er ved Begyndelsen af Radioens Erobring af Landet og Folket, der er vistnok store Skridt endnu at gøre der, og jeg tror, de vil blive gjort hurtigt, og saavel Radioen som Teatret vil sikkert kun kunne vinde ved, at der bliver Samarbejde mellem dem. For Teatret vil det ligefrem være Hovedmidlet til, at det kan blive en Institution, der umiddelbart henvender sig til Folket, ikke blot til dem, der har Raad og Lejlighed til jævnlig at komme der. Teatret vil i meget højere Grad blive hele Folkets Teater; det vil blive mere forsvarligt for Staten at yde Bidrag til dets Drift, og det